Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

10 päivänä syyskuuta 2026*

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Asetus (ETY) N:o 2658/87 – Yhteinen tullitariffi – Tariffiluokittelu – Yhdistetty nimikkeistö – Nimikkeet 0302 ja 0511 – Käsite ”kalat, jotka lajinsa tai kuntonsa puolesta ovat ihmisravinnoksi soveltumattomia” – Laajuus – Kalat ja kalan leikkuujätteet

Asiassa C-406/25,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Vestre Landsret (Länsi-Tanskan ylioikeus, Tanska) on esittänyt 11.4.2025 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 16.5.2025, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Skatteministeriet

vastaan

FF Skagen A/S,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Condinanzi sekä tuomarit N. Jääskinen ja A. Kornezov (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. Biondi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– FF Skagen A/S, edustajinaan S. Andersen ja L. Kjær, advokater,

– Tanskan hallitus, asiamiehenään C. A.-S. Maertens, avustajanaan B. Søes Petersen, advokat,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. Demeneix ja M.-L. Ehlers Defontaine,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: tanska.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1) liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön (jäljempänä yhdistetty nimikkeistö) toisen osan 3 ryhmän 1 huomautuksen c alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Skatteministeriet (verohallinto, Tanska) ja toisaalta Tanskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö FF Skagen A/S joka koskee kyseisen yhtiön maahantuomien kalojen ja kalan leikkuujätteiden tariffiluokittelua.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

3 Harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän (jäljempänä harmonoitu järjestelmä) on laatinut tulliyhteistyöneuvosto, josta on tullut Maailman tullijärjestö (WCO) ja joka perustettiin tulliyhteistyöneuvoston perustamista koskevalla, Brysselissä 15.12.1950 allekirjoitetulla yleissopimuksella. Harmonoitu järjestelmä on otettu käyttöön harmonisoitua tavarankuvaus- ja -koodausjärjestelmää koskevalla 14.6.1983 Brysselissä allekirjoitetulla kansainvälisellä yleissopimuksella (Yhdistyneiden kansakuntien sopimussarja, nide 1503, s. 4, nro 25910 (1988)), joka on 24.6.1986 tehdyn siihen liittyvän muutospöytäkirjan kanssa hyväksytty Euroopan talousyhteisön puolesta 7.4.1987 tehdyllä neuvoston päätöksellä 87/369/ETY (EYVL 1987, L 198, s. 1) (jäljempänä harmonoitua järjestelmää koskeva yleissopimus).

4 Maailman tullijärjestö hyväksyy harmonoitua järjestelmää koskevan yleissopimuksen 8 artiklassa määrätyin edellytyksin kyseisen yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti perustetun harmonoidun järjestelmän komitean antamat nimikkeistön selitykset ja tariffointisuositukset.

5 Harmonoitua järjestelmää koskevan yleissopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaan kukin sopimuspuoli sitoutuu siihen, että sen tullitariffi- ja tilastonimikkeistöt ovat harmonoidun järjestelmän mukaisia, ja sitoutuu ensinnäkin käyttämään kaikkia harmonoidun järjestelmän nimikkeitä ja alanimikkeitä mitään lisäämättä tai muuttamatta niihin liittyvine numerokoodeineen, toiseksi soveltamaan harmonoidun järjestelmän yleisiä tulkintasääntöjä sekä kaikkia osa-, ryhmä- ja alanimikehuomautuksia sekä olemaan muuttamatta harmonoidun järjestelmän osien, ryhmien, nimikkeiden tai alanimikkeiden soveltamisalaa ja kolmanneksi noudattamaan harmonoidun järjestelmän numerojärjestystä.

Unionin oikeus

Yhdistetty nimikkeistö

6 Kuten asetuksen N:o 2658/87 1 artiklan 1 ja 3 kohdasta ilmenee, yhdistetyllä nimikkeistöllä säännellään Euroopan unioniin tuotujen tavaroiden tariffiluokittelua. Kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan yhdistetyssä nimikkeistössä käytetään harmonoidun järjestelmän mukaisia nimikkeitä ja kuusinumeroisia alanimikkeitä, ja ainoastaan seitsemäs ja kahdeksas numero ilmaisevat siihen kuuluvia alanimikkeitä.

7 Yhdistetyn nimikkeistön yleisissä tulkintasäännöissä, jotka sisältyvät sen ensimmäisen osan I osaston A kohtaan, todetaan seuraavaa:

”Tavarat luokitellaan yhdistettyyn nimikkeistöön seuraavien periaatteiden mukaisesti.

1. Nimikkeistön jaksojen, ryhmien tai alaryhmien otsikot ovat ainoastaan ohjeellisia; oikeudellisesti luokittelu määräytyy nimikkeiden sekä asianomaisten jaksojen tai ryhmien huomautusten sanamuodon mukaisesti ja, jollei näistä nimikkeistä ja huomautuksista muuta johdu, seuraavien sääntöjen mukaisesti.

– –

6. Oikeudellisesti tavaroiden luokittelu kunkin nimikkeen alanimikkeisiin määräytyy näiden alanimikkeiden ja niiden huomautusten sanamuodon sekä soveltuvin osin edellä olevien sääntöjen mukaisesti, ottaen kuitenkin huomioon, että ainoastaan samantasoiset alanimikkeet ovat keskenään vertailukelpoisia. Jollei toisin määrätä, tätä sääntöä sovellettaessa otetaan huomioon myös kyseisten jaksojen ja ryhmien huomautukset.”

8 Yhdistetyn nimikkeistön toinen osa, jonka otsikko on ”Tullitaulukko”, sisältää I jakson, jonka otsikko on ”Elävät eläimet ja eläintuotteet” ja jossa on 3 ryhmä, jonka otsikko on ”Kalat sekä äyriäiset, nilviäiset ja muut vedessä elävät selkärangattomat”, ja 5 ryhmä, jonka otsikko on ”Muualle kuulumattomat eläinperäiset tuotteet”.

9 Kyseiseen 3 ryhmään sisältyy 1 huomautus, jossa todetaan seuraavaa:

”Tähän ryhmään eivät kuulu:

– –

c) kuolleet kalat (mukaan lukien niiden maksa, mäti ja maiti), äyriäiset, nilviäiset ja muut vedessä elävät selkärangattomat, jotka joko lajinsa tai kuntonsa puolesta ovat ihmisravinnoksi soveltumattomia (5 ryhmä); kalasta tai äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit (nimike 2301);

– –”

10 Yhdistetyn nimikkeistön toisen osan 3 ryhmän tullitaulukko sisältää seuraavat nimikkeet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Sopimustulli (%)	Paljousyksikkö
1	2	3	4
[– –]			
0302	Tuore tai jäähdytetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha		
[– –]”			

11 Yhdistetyn nimikkeistön toisen osan 5 ryhmä sisältää 1 huomautuksen, jossa todetaan seuraavaa:

”Tähän ryhmään eivät kuulu:

a) syötävät tuotteet (muut kuin nestemäinen tai kuivattu eläimenveri sekä eläinten suolet, rakot ja vatsat, kokonaisina tai paloina);

– –”

12 Kyseisen 5 ryhmän tullitaulukossa on seuraavat nimikkeet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Sopimustulli (%)	Paljousyksikkö
1	2	3	4
[– –]			
0511	Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet		
[– –]			
0511 91	– – kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut tuotteet; kuolleet 3 ryhmän eläimet:		
0511 91 10	– – – kalanjätteet	vapaa	–
0511 91 90	– – – muu	vapaa	–
[– –]”			

Asetus (EY) N:o 178/2002

13 Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL 2002, L 31, s. 1) 14 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Markkinoille ei saa saattaa elintarvikkeita, jotka eivät ole turvallisia.

2. Elintarviketta ei pidetä turvallisena, jos se on

a) terveydelle haitallinen;

b) ihmisravinnoksi soveltumaton.

– –

5. Elintarvikkeen ihmisravinnoksi soveltuvuutta määritettäessä on otettava huomioon, onko elintarvike ihmisravinnoksi kelpaamaton sille aiottuun käyttötarkoitukseen, koska se on saastunut joko vieraiden aineiden takia tai muutoin, taikka pilaantumisen, mätänemisen tai laadun heikentymisen seurauksena.”

Asetus (EY) N:o 852/2004

14 Elintarvikehygieniasta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 (EUVL 2004, L 139, s. 1) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa säädetään elintarvikkeiden yleiset hygieniasäännöt elintarvikealan toimijoille – –”

15 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’elintarvikehygienialla’, jäljempänä ’hygienia’, kaikkia toimenpiteitä ja edellytyksiä, jotka ovat tarpeen vaarojen hallitsemiseksi ja sen varmistamiseksi, että elintarvikkeet sopivat ihmisravinnoksi niiden käyttötarkoituksen mukaisesti;

– –

f) ’saastumisella’ vaaran olemassaoloa tai syntymistä;

– –”

16 Mainitun asetuksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Elintarvikealan toimijoiden on varmistettava, että kaikki niiden vastuulla olevat elintarvikkeiden tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheet täyttävät tässä asetuksessa säädetyt asiaa koskevat hygieniavaatimukset.”

Asetus (EY) N:o 853/2004

17 Eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 (EUVL 2004, L 139, s. 55) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa säädetään eläinperäisten elintarvikkeiden erityisiä hygieniasääntöjä elintarvikealan toimijoita varten. Kyseiset säännöt täydentävät [asetuksen N:o 852/2004] sääntöjä. Niitä sovelletaan jalostamattomiin ja jalostettuihin eläinperäisiin tuotteisiin.”

18 Asetuksen N:o 853/2004 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Elintarvikealan toimijoiden on noudatettava liitteiden II ja III asiaa koskevia säännöksiä.”

19 Kyseisen asetuksen liitteeseen III sisältyy VIII jakso, jonka otsikko on ”Kalastustuotteet” ja joka sisältää muun muassa kalastusaluksia koskevat vaatimukset, kalastustuotteiden maihinsiirron aikana ja sen jälkeen noudatettavat vaatimukset, kalastustuotteita käsitteleviä laitoksia ja aluksia koskevat vaatimukset, mainittuja tuotteita koskevat terveysvaatimukset sekä sulatettujen jalostamattomien kalastustuotteiden ja tuoreiden kalastustuotteiden, joihin on lisätty elintarvikelisäaineita unionin lainsäädännön mukaisesti, varastointia koskevat vaatimukset.

20 Kyseinen jakso sisältää useita kalastustuotteiden lämpötilaa koskevia vaatimuksia. Näistä vaatimuksista kyseisen jakson I luvun I kohdan B alakohdan 1 alakohdassa, luettuna yhdessä VII luvun 1 kohdan kanssa, säädetään, että alukset, jotka on suunniteltu ja varustettu siten, että tuoreita kalastustuotteita voidaan säilyttää niillä yli vuorokauden ajan, on varustettava laitteilla, joiden avulla kalastustuotteita voidaan varastoida lämpötilassa, joka on lähellä sulavan jään lämpötilaa. Kyseisen I luvun I kohdan B alakohdan 3 alakohdassa säädetään muun muassa, että kun kalastustuotteita jäähdytetään puhtaassa jäähdytetyssä merivedessä, alusten ruumilla, tankeilla ja säiliöillä on voitava varmistaa tasainen lämpötila, ja niillä on voitava saavuttaa sellainen jäähdytysnopeus, että kalojen ja puhtaan meriveden sekoituksen lämpötilaksi varmistetaan enintään 3 °C kuuden tunnin kuluessa ja enintään 0 °C 16 tunnin kuluessa lastauksesta. Mainitun jakson II luvun 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan, luettuna yhdessä VII luvun 1 kohdan kanssa, mukaan elintarvikealan toimijoiden, jotka ovat vastuussa muun muassa tuoreiden kalastustuotteiden ja sulatettujen jalostamattomien kalastustuotteiden purkamisesta ja maihinsiirrosta, on purkamisen ja maihinsiirron yhteydessä huolehdittava siitä, että purkamisen ja maihinsiirron aikana kalastustuotteet eivät joudu alttiiksi saastumiselle sijoittamalla ne viipymättä suojattuun tilaan lämpötilaan, joka on lähellä sulavan jään lämpötilaa. Saman jakson VII luvun 1 kohdasta ja VIII luvun 1 kohdan a alakohdasta ilmenee, että mainittuja tuotteita varastoitaessa ja kuljetettaessa elintarvikealan toimijoiden on varmistuttava siitä, että tuotteet pidetään lämpötilassa, joka on lähellä sulavan jään lämpötilaa.

21 Asetuksen N:o 853/2004 liitteessä III olevan VIII jakson V luvun C kohdassa säädetään muun muassa, että jalostamattomia kalastustuotteita ei saa saattaa markkinoille, jos kemialliset kokeet osoittavat, että emäksisen haihtuvan kokonaistypen (TVB-N) raja-arvot ylittyvät.

Asetus (EY) N:o 854/2004

22 Ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004 (EUVL 2004, L 139, s. 206) 7 artiklan mukaan jäsenvaltioiden oli varmistettava, että kalastustuotteiden virallinen valvonta suoritetaan kyseisen asetuksen liitteen III, jonka otsikko on ”Kalastustuotteet”, mukaisesti.

23 Kyseisessä liitteessä olevan III luvun 4 kohdassa säädettiin, että kalastustuotteet on luokiteltava ihmisravinnoksi soveltumattomiksi, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että ne voivat aiheuttaa riskin kansanterveydelle tai eläinten terveydelle tai eivät jostain muusta syystä sovellu ihmisravinnoksi.

Asetus N:o 2074/2005

24 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 soveltamisalaan kuuluvia tuotteita sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004 mukaisen virallisen valvonnan järjestämistä koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden vahvistamisesta, poikkeuksen tekemisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 852/2004 sekä asetusten (EY) N:o 853/2004 ja (EY) N:o 854/2004 muuttamisesta 5.12.2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2074/2005 (EUVL 2005, L 338, s. 27), sellaisena kuin se on muutettuna 17.10.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1022/2008 (EUVL 2008, L 277, s. 18) (jäljempänä asetus N:o 2074/2005), liitteessä II olevan II jakson I luvun 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jalostamattomia kalastustuotteita pidetään ihmisravinnoksi soveltumattomina, jos aistinvarainen arviointi antaa aihetta epäillä niiden tuoreutta ja kemiallinen tarkastus osoittaa, että seuraavat TVB-N:n raja-arvot ylittyvät:

a) 25 mg typpeä / 100 g lihaa, kun kyse on II luvun 1 kohdassa tarkoitetuista lajeista;

b) 30 mg typpeä / 100 g lihaa, kun kyse on II luvun 2 kohdassa tarkoitetuista lajeista;

c) 35 mg typpeä / 100 g lihaa, kun kyse on II luvun 3 kohdassa tarkoitetuista lajeista;

– –”

25 Kyseisen asetuksen liitteessä II olevan II jakson II luvun sanamuoto on seuraava:

”1. *Sebastes* spp., *Helicolenus dactylopterus, Sebastichthys capensis*.

2. *Pleuronectidae*-heimoon kuuluvat lajit (lukuun ottamatta: *Hippoglossus*-sukuun kuuluvia lajeja).

3. *Salmo salar*, *Merlucciidae*-heimoon kuuluvat lajit, *Gadidae*-heimoon kuuluvat lajit.”

Asetus N:o 1333/2008

26 Pääasian tosiseikkojen tapahtuma-ajan perusteella elintarvikelisäaineista 16.12.2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1333/2008 (EUVL 2008, L 354, s. 16) sovelletaan sekä sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.2015 annetulla komission asetuksella (EU) 2015/647 (EUVL 2015, L 107, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 1333/2008) että sellaisena kuin se oli säädettynä sen aikaisemmassa versiossa. Nyt käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä ei kuitenkaan ole muutettu olennaisesti, joten on syytä mainita näistä muutoksista johtuvat säännökset.

27 Asetuksen N:o 1333/2008 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Markkinoille ei saa saattaa elintarvikelisäainetta tai elintarviketta, joka sisältää kyseistä lisäainetta, jos lisäaineen käyttö ei ole tämän asetuksen mukaista.”

28 Kyseisen asetuksen 15 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Elintarvikelisäaineita ei saa käyttää prosessoimattomissa elintarvikkeissa, jollei tällaisesta käytöstä säädetä erikseen liitteessä II.”

29 Mainitun asetuksen liitteessä II olevan A osan 2 kohdan, jonka otsikko on ”Luettelossa oleviin elintarvikelisäaineisiin sovellettavat yleiset säännökset ja elintarvikelisäaineiden käyttöä koskevat edellytykset”, sanamuoto on seuraavanlainen:

”1. Ainoastaan B osassa lueteltuja aineita – – voidaan käyttää lisäaineina elintarvikkeissa, jollei muuta tarkemmin säädetä E osassa.

2. Lisäaineita voidaan käyttää ainoastaan tämän liitteen E osassa luetelluissa elintarvikkeissa ja tämän liitteen E osassa vahvistettujen edellytysten täyttyessä.

3. Tämän liitteen E osassa esitetyt elintarvikkeet luetellaan tämän liitteen D osassa vahvistettujen elintarvikeryhmien mukaisesti, ja lisäaineet ryhmitellään tämän liitteen C osassa vahvistettujen määritelmien perusteella.

– –”

30 Etikkahappo mainitaan kyseisen liitteen B osassa. Jalostamaton kala ja jalostamattomat kalastustuotteet sekä jalostettu kala ja jalostetut kalastustuotteet, myös nilviäiset ja äyriäiset, mainitaan kyseisessä liitteessä olevassa D osassa. Saman liitteen E osassa ei mainita etikkahappoa näiden elintarvikeryhmien osalta tarkoitettujen lisäaineiden joukossa.

Asetus (EY) N:o 1069/2009

31 Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta 21.10.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus) (EUVL 2009, L 300, s. 1) 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. ’eläimistä saatavilla sivutuotteilla’ kuolleiden eläinten kokonaisia ruhoja tai ruhonosia taikka muita eläinperäisiä tuotteita, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, mukaan lukien munasolut, alkiot ja siemenneste;

_ _”

32 Saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Eläimistä saatavat sivutuotteet on luokiteltava erityisiin luokkiin niiden ihmisten ja eläinten terveydelle aiheuttaman riskin vakavuuden mukaan 8, 9 ja 10 artiklassa vahvistettujen luettelojen mukaisesti.”

33 Mainitun asetuksen 10 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Luokkaan 3 kuuluva aines sisältää seuraavat eläimistä saatavat sivutuotteet:

a) teurastettujen eläinten ja kaadetun riistan ruhot ja ruhonosat, jotka on todettu ihmisravinnoksi kelpaaviksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta joita ei ole kaupallisista syistä tarkoitettu ihmisravinnoksi;

_ _”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

34 FF Skagen toi pääasiassa Norjasta kalaa ja kalan leikkuujätteitä, joita se käytti kalajauhon, kalaöljyn ja muiden eläinten rehuksi tarkoitettujen tuotteiden tuotannossa.

35 Toldstyrelsen (tulliviranomainen, Tanska) teki 10.11.2016 tarkastuksen, joka koski lajeihin mustakiturska, villakuore, tuulenkala, hopeakuore, hopeaturska ja piikkimakrilli kuuluvien kokonaisten kalojen tuontia, jotka FF Skagen oli ilmoittanut kuuluviksi yhdistetyn nimikkeistön toisen osan 5 ryhmään.

36 Kyseisen tarkastuksen yhteydessä tulliviranomainen pyysi Force Technology -nimistä analysointilaitosta (Tanska) analysoimaan tietyistä kaloista otetut näytteet ja ilmoittamaan, soveltuvatko ne ihmisravinnoksi vai eivät, niiden tariffiluokittelun tarkistamiseksi.

37 Mainittu laitos katsoi näiden näytteiden silmämääräisen ja aistinvaraisen arvioinnin perusteella, että analysoiduista neljästä näytteestä kolmeen kuuluvat saaliit olivat ihmisravinnoksi soveltuvia, kun taas neljänteen näytteeseen kuuluvat saaliit eivät olleet ihmisravinnoksi soveltuvia muun muassa erittäin epämiellyttävän hajun vuoksi.

38 Mainittu laitos kuvaili näytteitä, joita se piti ihmisravinnoksi soveltuvina, siten, että ne olivat kokonaisia eikä niistä ollut poistettu sisälmyksiä tai päitä. Lisäksi se luokitteli osan näistä näytteistä epätasaisiksi ja täsmensi muun muassa, että osa kaloista näytti olevan hyvässä kunnossa, mutta että osassa oli painaumia ja nahka oli kuoriutunut pois ja että silmät, pää tai pyrstö puuttuivat.

39 FF Skagenin tekemistä ostosopimuksista, jotka koskivat analysoituja ja ihmisravinnoksi soveltuviksi katsottuja saaliita, ilmenee, että kaloja oli säilytetty aluksilla enintään kahdeksan päivän ajan ensimmäisen pyyntiajankohdan ja aluksesta purkamisen välillä, ja tämä säilyttäminen

oli toteutettu lisäämällä etikkahappoa tai ”happoa” ilman muita täsmennyksiä. Lisäksi kyseisten saaliiden keskimääräisen TVB-N-pitoisuuden, joka perustui useisiin näytteisiin, joita otettiin kustakin saaliista, ilmoitettiin olevan 14–30 mg/100 g. Yhdessä saaliissa keskimääräisen TVB-N-pitoisuuden muodostamiseen käytetyistä kymmenestä näytteestä yhdessä TVB-N-pitoisuus oli 40 mg/100 g, kun taas saman saaliin muiden yhdeksän näytteen osalta kyseinen pitoisuus oli 27–33 mg/100 g.

40 Niiden kolmen näytteen lisäksi, joita analysointilaitos piti ihmisravinnoksi soveltuvina, FF Skagen toi tarkastuksen kohteena olevana ajanjaksona maahan muita saaliita, joiden sen itsensä mittaama keskimääräinen TVB-N-pitoisuus oli asianomaisesta kalalajista riippuen alle 35 tai 60 mg/100 g. Sen mukaan kyseinen pitoisuus kuitenkin vaihteli, ja yhdessä näytteessä suurin mitattu arvo oli 82 mg/100 g. Viimeksi mainittuja saaliita oli säilytetty aluksilla enimmillään 12 päivää ensimmäisen pyyntiajankohdan ja maihinsiirron välillä makean veden tai meriveden ja etikkahapon tai muun määrittelemättömän hapon sekoitusta käyttäen. Sen veden lämpötila, jossa kyseisiä saaliita oli säilytetty, vaihteli eristä riippuen ja oli ollut 8,6 °C maihinsiirron hetkellä. Tanskan elintarvikeviranomaiset totesivat vastauksena FF Skagenin pyyntöön, että niiden mukaan etikkahapon käyttö säilöntäaineena pääasiassa kyseessä olevissa saaliissa oli tehnyt niistä ihmisravinnoksi soveltumattomia niiden TVB-N-pitoisuudesta riippumatta.

41 Tanskan tulliviranomaiset päättivät 19.2.2018, että FF Skagenin 1.1.2015–30.11.2017 maahan tuomat kokonaiset kalat ja kalan leikkuujätteet oli luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön toisen osan 3 ryhmään, jos yksittäisten erien keskimääräinen TVB-N-pitoisuus yrityksen tekemissä mittauksissa oli *Gadidae*-heimoon kuuluvien lajien, kalan leikkuujäte mukaan lukien, osalta alle 35 mg/100 g ja muiden lajien osalta alle 60 mg/100 g.

42 Mainittu yhtiö valitti kyseisten viranomaisten päätöksestä Landsskatteretteniin (kansallinen verolautakunta, Tanska).

43 Kyseinen viranomainen katsoi 6.8.2020, että koska maahan tuotuja kokonaisia kaloja ja kalan leikkuujätteitä oli ennen niiden tullausta säilytetty vedessä, johon oli lisätty etikkahappoa, ne eivät olleet ihmisravinnoksi soveltuvia perustuen niiden kuntoon tullausajankohtana. Tästä syystä se jätti ne yhdistetyn nimikkeistön toisen osan 3 ryhmän 1 huomautuksen c alakohdan mukaisesti luokittelematta kyseiseen ryhmään. Mainitun viranomaisen mukaan kalat oli näin ollen luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön toisen osan 5 ryhmään alanimikkeeseen 0511 91 90 yhdistetyn nimikkeistön ensimmäisen osan I osaston A jaksoon sisältyvien yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön mukaisesti.

44 Veroministeriö valitti kansallisen verolautakunnan päätöksestä Vestre Landsretiin (Länsi-Tanskan ylioikeus), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, ja väitti, että pääasiassa kyseessä olevat kalat ja kalan leikkuujätteet on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 0302.

45 Kyseinen tuomioistuin katsoo, että on epäselvää, kuuluvatko kyseiset tavarat yhdistetyn nimikkeistön toisen osan 3 ryhmään vai kyseisen osan 5 ryhmään.

46 Se toteaa tältä osin, että kaikki sen käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevat saaliit on ostettu sellaisten sopimusten nojalla, jotka on tehty kyseisten saaliiden käyttämiseksi kalajauhon ja kalaöljyn teollisessa tuotannossa eikä ihmisravinnoksi. Tehdessään tällaisia sopimuksia FF Skagen on kyseisen tuomioistuimen mukaan sitoutunut käyttämään kaloja niihin tarkoituksiin, joihin ne on ostettu.

47 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan hapon lisäämisellä pyritään vähentämään TVB-N:n kehittymistä kaloissa. TVB-N-pitoisuus osoittaa sen mukaan kalan pilaantumisen asteen, eli mitä suurempi kyseinen pitoisuus on, sitä pilaantuneempaa kalaa on. TVB-N:n raja-arvot perustuvat asetuksen N:o 2074/2005 liitteessä II olevan II jakson I luvun 1 kohtaan. Kyseinen tuomioistuin huomauttaa myös, että asetuksessa N:o 178/2002 ei sallita ihmisravinnoksi tarkoitettujen jalostamattomien kalastustuotteiden pitämistä kaupan, jos niihin on lisätty etikkahappoa tai muuta happoa. Lisäksi asetuksessa N:o 853/2004 säädetään kalojen jäähdyttämisestä lähellä jään sulamislämpötilaa olevaan lämpötilaan niin pian kuin mahdollista saaliin alukseen siirtämisen jälkeen.

48 Siltä osin kuin on kyse FF Skagenin maahan tuomista jäädytetyistä kalan leikkuujätteistä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että yhden asianomaisen erän mukana seurasi vakiomuotoinen kaupallinen asiakirja, jonka on oltava mukana eläinperäisten sivutuotteiden ja muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen jalostettujen tuotteiden kuljetuksessa ja joka on laadittu asetuksen N:o 1069/2009 nojalla. Kyseisessä asiakirjassa on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan ilmoitettu, että kyseinen kalan leikkuujäte oli tarkoitettu rehuksi ja että kyseessä oli yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0511 91 10 ”Kalanjätteet” kuuluva sivutuote. Kyseiset leikkuujätteet ovat mainitun asiakirjan mukaan ainesta, joka kuuluu ”luokkaan 3 a”, joka sisältää kyseisen asetuksen 10 artiklan a alakohdassa tarkoitetut ”teurastettujen eläinten – – ruhot ja ruhonosat, jotka on todettu ihmisravinnoksi kelpaaviksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta joita ei ole kaupallisista syistä tarkoitettu ihmisravinnoksi”. Kalan leikkuujätteitä on kalan pyytämisen jälkeen ja kuljetuksen aikana käsitelty kyseisen tuomioistuimen mukaan mainitussa asetuksessa säädettyjen sääntöjen eikä asetuksessa N:o 852/2004 säädettyjen sääntöjen mukaisesti.

49 Vestre Landsret on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [yhdistetyn nimikkeistön toisen osan] 3 ryhmän 1 huomautuksen c alakohtaa tulkittava siten, että [kyseistä] 3 ryhmää ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisiin tavaroihin?

2) Unionin tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko kysymykseen vastaamisen kannalta merkityksellistä, jos
   a) tavaroihin on lisätty etikkahappoa tai muuta happoa, mukaan lukien kysymys siitä, onko merkityksellistä, ettei tavaroihin lisätty etikkahappo valmistajan ilmoituksen mukaan ole elintarvikekäyttöön hyväksyttyä
   b) tavaroiden keskimääräinen TVB-N:n taso ylittää komission asetuksessa [N:o 2074/2005] määritetyt 25–35:n raja-arvot
   c) tavarat varastoidaan irtotavarana ja osassa kaloista TVB-N-pitoisuus ylittää asetuksessa [N:o 2074/2005] sallitun tason
   d) tavaroita ei ole käsitelty muun muassa seuraavien elintarvikehygieniaa koskevien sääntöjen mukaisesti:
      i. asetus [N:o 178/2002]
      ii. asetus [N:o 852/2004]
      iii. asetus [N:o 853/2004]
      iv. asetus [N:o 854/2004]
      v. asetus [N:o 1333/2008]
      vi. asetus [N:o 1069/2009]
   e) tavarat on kaupallisten asiakirjojen mukaan nostettu pyyntialukselle, luovutettu myyntiin ja myyty ainoastaan teollisessa rehuntuotannossa käytettäväksi, ei ihmisravinnoksi

f) tavarat eivät Tanskan elintarvikeviranomaisten mukaan sovellu ihmisravinnoksi etikkahapon lisäämisen vuoksi niiden TVB-N-pitoisuudesta riippumatta
g) tavarat on tuotu unioniin sivutuotteina asetuksen [N:o 1069/2009] mukaisesti. Tässä yhteydessä unionin tuomioistuinta pyydetään selventämään, mitä asiakirjoja vaaditaan, jotta tavaraa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sivutuotteena.”

50 Unionin tuomioistuin päätti presidentin ehdotuksesta varapresidenttiä ja ensimmäistä julkisasiamiestä kuultuaan merkitä tämän ennakkoratkaisupyynnön rekisteriinsä. Tämä pyyntö ei nimittäin koske yksinomaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 b artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa tarkoitettua erityisalaa.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

51 Näillä kysymyksillä, joita on aiheellista tarkastella yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko yhdistettyä nimikkeistöä tulkittava siten, että

– kokonaiset kalat, joita on säilytetty pyyntialuksilla pitkään lisäämällä niihin etikkahappoa tai muuta happoa, vaihtelevassa lämpötilassa, joka voi ylittää elintarvikehygieniaa koskevassa unionin säännöstössä säädetyt rajat, ja joiden TVB-N-pitoisuudet vaihtelevat siten, että osa niistä ylittää tietyt kyseisessä säännöstössä säädetyt rajat, ja jotka on varastoitu irtotavarana ja joita ei ole käsitelty kyseiseen säännöstöön perustuvien sääntöjen mukaisesti ja joiden mukana olevat kaupalliset asiakirjat osoittavat, että ne on pyydetty ja myyty rehuntuotantoa varten, ja

– kalan leikkuujätteet, joita ei ole käsitelty samaan säännöstöön perustuvien sääntöjen mukaisesti ja joiden mukana seuraavat kaupalliset asiakirjat osoittavat, että ne ovat ihmisravinnoksi soveltuvia eläinten sivutuotteita mutta niitä ei kaupallisista syistä ole tarkoitettu ihmisravinnoksi ja että ne on tuotettu ja myyty rehuntuotantoa varten

kuuluvat nimikkeeseen 0302, jonka otsikko on ”Tuore tai jäähdytetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha”, vai nimikkeeseen 0511, jonka otsikko on ”Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet”.

52 Aluksi on muistettava, että kun unionin tuomioistuimen käsiteltävänä on tariffiluokittelua koskeva ennakkoratkaisupyyntö, sen tehtävänä on pikemminkin selventää kansalliselle tuomioistuimelle niitä perusteita, joiden soveltaminen tekee sille mahdolliseksi luokitella oikein asianomaiset tuotteet yhdistettyyn nimikkeistöön, eikä luokitella tuotteita itse. Kyseessä olevien tavaroiden luonnehdinta tariffiluokittelua varten perustuu nimittäin puhtaasti tosiseikkojen toteamiseen, eikä tällainen toteaminen ole unionin tuomioistuimen asiana ennakkoratkaisumenettelyn yhteydessä (tuomio 1.8.2025, Keesing Deutschland, C-375/24, EU:C:2025:624, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

53 Tämän tultua täsmennetyksi on korostettava, että yhdistetyn nimikkeistön yleisten tulkintasääntöjen 1 säännön mukaan tavaroiden tariffiluokittelu määräytyy kyseisen nimikkeistön nimikkeiden ja jaksojen tai ryhmien huomautusten sanamuodon mukaisesti (tuomio 1.8.2025, Keesing Deutschland, C-375/24, EU:C:2025:624, 38 kohta).

54 Oikeusvarmuus ja valvonnan helpottaminen edellyttävät, että tavaroiden tariffiluokittelun ratkaisevana luokitteluperusteena on yleensä oltava tavaroiden objektiivisesti todettavat ominaispiirteet ja ominaisuudet, sellaisina kuin ne on määritelty yhdistetyn nimikkeistön nimiketekstissä sekä sen jaksojen tai ryhmien huomautusten tekstissä (tuomio 1.8.2025, Keesing Deutschland, C-375/24, EU:C:2025:624, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

55 Tuotteen käyttötarkoitus voi olla objektiivinen luokitteluperuste, kunhan se kiinteästi liittyy kyseiseen tuotteeseen, jolloin liitynnän kiinteyttä on pystyttävä arvioimaan tuotteen objektiivisten ominaispiirteiden ja ominaisuuksien mukaan (tuomio 22.6.2023, PR Pet, C-24/22, EU:C:2023:507, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tuotteen käyttötarkoitus on kuitenkin merkityksellinen arviointiperuste ainoastaan, jos luokittelua ei voida tehdä pelkästään tuotteen objektiivisesti todettavien ominaispiirteiden ja ominaisuuksien perusteella (tuomio 16.2.2017, Aramex Nederland, C-145/16, EU:C:2017:130, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

56 Nyt käsiteltävässä asiassa on katsottava selvitetyksi, että pääasiassa kyseessä olevat tavarat kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön toisen osan I jaksoon, jonka otsikko on ”Elävät eläimet ja eläintuotteet”.

57 Tämä jakso jakaantuu viiteen ryhmään, joista 3 ryhmään, jonka otsikko on ”Kalat sekä äyriäiset, nilviäiset ja muut vedessä elävät selkärangattomat”, sisältyy nimike 0302, jonka otsikko on ”Tuore tai jäähdytty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanlihaa”, ja 5 ryhmään, jonka otsikko on ”Muualle kuulumattomat eläinperäiset tuotteet”, sisältyy nimike 0511, jonka otsikko on ”Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet”. Kyseisen 5 ryhmän sanamuodosta ilmenee selvästi, että se koskee tuotteita, jotka eivät vastaa kyseisen jakson neljän muun ryhmän nimityksiä. Lisäksi mainitun 5 ryhmän 1 huomautuksen a alakohdassa todetaan, että mainittuun ryhmään eivät kuulu syötävät tuotteet lukuun ottamatta eläinten suolia, rakkoja ja vatsoja sekä eläimenverta (ks. analogisesti tuomio 16.7.2009, Pärlitigu, C-56/08, EU:C:2009:467, 25 kohta).

58 Yhdistetyn nimikkeistön toisen osan I jakson 3 ryhmän 1 huomautuksen c alakohdassa todetaan, että kyseiseen ryhmään eivät kuulu kalat, jotka joko lajinsa tai kuntonsa puolesta ovat ihmisravinnoksi soveltumattomia. Tämän huomautuksen sanamuodosta ilmenee näin ollen, että ratkaiseva peruste sen määrittämiseksi, kuuluvatko pääasiassa kyseessä olevat kalat mainittuun 3 ryhmään, on kalan soveltuvuus ihmisravinnoksi. Tässä tilanteessa ratkaiseva kysymys on sen määrittäminen, olivatko pääasiassa kyseessä olevat tavarat niiden tullausajankohtana ihmisravinnoksi soveltuvia (ks. vastaavasti tuomio 16.7.2009, Pärlitigu, C-56/08, EU:C:2009:467, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

59 Sen määrittämiseksi, soveltuuko tietty tuote ihmisravinnoksi kyseisessä huomautuksessa tarkoitetulla tavalla, on otettava huomioon kaikki merkitykselliset seikat, jotka liittyvät tuotteen objektiivisiin ominaispiirteisiin ja ominaisuuksiin (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, 42 ja 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

60 Ensinnäkin on korostettava, että nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa eri seikkoihin, jotka koskevat tapaa, jolla pääasiassa kyseessä olevia tavaroita on käsitelty ennen niiden tullausta, kuten etikkahapon tai muun hapon lisäämiseen, niiden varastointiin irtotavarana ja käsittelyyn, jossa ei noudateta elintarvikehygieniasääntöjä, korkeaan TVB N-pitoisuuteen, korkeaan lämpötilaan ja tavaroiden pitkään säilytysaikaan, ja pohtii sitä, seuraako kyseisten tavaroiden mahdollisesta saastumisesta tai hajoamistilasta riski ihmisten terveydelle, minkä vuoksi ne eivät näin ollen sovellu ihmisravinnoksi.

61 Tältä osin on todettava, että tällaiset seikat liittyvät pääasiassa kyseessä olevien tavaroiden objektiivisiin ominaispiirteisiin ja ominaisuuksiin ja niiden perusteella voidaan siis määrittää, soveltuvatko tavarat ihmisravinnoksi vai eivät.

62 Unionin tuomioistuin on nimittäin jo katsonut, että se seikka, että tuotteen valmistusprosessin ominaispiirteiden vuoksi ei voida sulkea pois sitä, että tuotteessa on ihmisten terveydelle haitallisia aineita, on merkityksellinen seikka, joka voi oikeuttaa tällaisen tuotteen luokittelemisen muuksi kuin elintarvikkeeksi, kun otetaan huomioon sen objektiiviset ominaispiirteet ja ominaisuudet (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, 43 ja 48 kohta).

63 Lisäksi on muistutettava, että kyseisen tuotteen valmistajan toimittamat tiedot ovat lähtökohtaisesti omiaan osoittamaan tuotteen objektiivisesti todettavat ominaispiirteet ja ominaisuudet (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, 44, 47 ja 50 kohta).

64 Unionin tuomioistuin on myös todennut, että eläinperäisen aineksen hajotessa tai pilaantuessa syntyy toksiineja, jotka lähtökohtaisesti johtavat siihen, ettei aines enää sovellu ihmisravinnoksi ja että myös muun muassa ihmisten terveydelle aiheutuu riskejä (ks. vastaavasti tuomio 2.9.2021, Toropet, C-836/19, EU:C:2021:668, 60 kohta).

65 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko sen määrittämiseksi, ovatko pääasiassa kyseessä olevat saaliit ihmisravinnoksi soveltumattomia, sallittua ottaa huomioon elintarvikkeita ja elintarvikehygieniaa koskeva unionin säännöstö.

66 Tältä osin on täsmennettävä, että – kuten tämän tuomion 54 kohdassa on muistutettu – tavaroiden tariffiluokittelun ratkaisevana luokitteluperusteena on yleensä oltava tavaroiden objektiivisesti todettavat ominaispiirteet ja ominaisuudet, sellaisina kuin ne on määritelty yhdistetyn nimikkeistön nimiketekstissä sekä jaksojen tai ryhmien huomautusten tekstissä. Unionin tuomioistuimella on näin ollen ollut tilaisuus täsmentää siltä osin kuin on kyse unionin elintarvikelainsäädännön ja erityisesti asetuksen N:o 178/2002 14 artiklassa tarkoitetun ”vaarallisen elintarvikkeen” markkinoille saattamista koskevan kiellon merkityksestä tavaroiden tariffiluokittelun kannalta, että tavaroiden tulliluokittelu niiden tullausajankohtana kuuluu kansallisille tulliviranomaisille, jotka soveltavat tältä osin muun muassa yhdistetyn nimikkeistön säännöksiä (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, 52 kohta).

67 Tästä seuraa, että elintarvikkeita ja elintarvikehygieniaa koskeva unionin säännöstö ei voi yksinään olla ratkaiseva tavaran luokittelemiseksi yhdistetyn nimikkeistön tiettyyn nimikkeeseen, mutta se on kuitenkin yksi tässä tarkoituksessa huomioon otettavista seikoista (ks. vastaavasti tuomio 4.3.2015, Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, 53 kohta; tuomio 28.4.2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, 56 kohta ja tuomio 15.12.2016, LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, 36 kohta).

68 Näin ollen nyt käsiteltävässä asiassa voidaan ensinnäkin ottaa huomioon se ennakkoratkaisupyynnössä ja erityisesti toisen kysymyksen a ja f kohdassa mainittu seikka, että pääasiassa kyseessä oleviin saaliisiin, jotka ovat jalostamattomia kaloja, on lisätty etikkahappoa tai muuta happoa, joka ei näiden happojen valmistajan tietojen mukaan ole sallittu ihmisravinnon osalta, vaikka asetuksen N:o 1333/2008 5 ja 15 artiklasta sekä sen liitteestä II yhdessä luettuina ilmenee, että kyseisessä asetuksessa ei sallita tällaisia lisäaineita sisältävien kalojen ja jalostamattomien kalastustuotteiden kaupan pitämistä elintarvikkeina.

69 Sama pätee seikkaan, johon ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on vedonnut muun muassa toisen kysymyksen f kohdassa ja joka koskee sitä, että Tanskan elintarvikeviranomaiset ovat katsoneet, että etikkahapon lisääminen pääasiassa kyseessä oleviin saaliisiin oli tehnyt niistä soveltumattomia ihmisravinnoksi. Asetuksen N:o 854/2004 liitteessä III olevan III luvun 4 kohdasta nimittäin ilmenee, että kalastustuotteet on luokiteltava ihmisravinnoksi soveltumattomiksi, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että ne voivat aiheuttaa riskin kansanterveydelle tai eläinten terveydelle tai että ne eivät muusta syystä sovellu ihmisravinnoksi.

70 Toiseksi voidaan ottaa huomioon myös toisen kysymyksen b kohdassa mainittu seikka, eli se, että tiettyjen pääasiassa kyseessä olevien saaliiden keskimääräinen TVB-N-pitoisuus ylitti asetuksen N:o 2074/2005 liitteessä II olevan II jakson I luvun 1 kohdassa säädetyt raja-arvot.

71 Kyseisessä säännöksessä säädetään tältä osin, että jalostamattomia kalastustuotteita pidetään asetuksessa N:o 853/2004 tarkoitetulla tavalla ihmisravinnoksi soveltumattomina, jos aistinvarainen arviointi antaa aihetta epäillä niiden tuoreutta ja jos kemiallinen tarkastus osoittaa, että TVB-N:n osalta säädetyt raja-arvot ylittyvät. Asetuksen N:o 2074/2005 liitteessä II olevan II jakson I luvun 1 kohdan a–c alakohdassa säädetään TVB-N:n raja-arvoksi 25, 30 ja 35 mg typpeä/100 g lihaa kyseisen asetuksen liitteessä II olevan II jakson II luvussa tarkoitetuista kalalajeista riippuen.

72 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimittamista tiedoista ilmenee, että pääasiassa kyseessä olevien tuotteiden joukossa on todettu kaloja, joiden TVB-N-pitoisuus ylitti nämä rajat, mikä viittaa pitkälle edenneeseen hajoamistilaan ja siten vaaraan ihmisten terveydelle, jos niitä käytetään.

73 Kolmanneksi on todettava, että toisen kysymyksen c kohdassa mainittu seikka, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevat kalat, mukaan lukien yksittäiset kalat, joiden TVB-N -pitoisuus ylitti asetuksen N:o 2074/2005 liitteessä II olevan II jakson I luvun 1 kohdassa säädetyt rajat, oli varastoitu irtotavarana, on myös merkityksellinen seikka, joka voi osoittaa ihmisten terveydelle aiheutuvan riskin, eli muun muassa riskin siitä, että kalat, jotka ovat pitkälle edenneessä hajoamistilassa, aiheuttavat kaikkien muiden kalojen mikrobiologisen tai muun saastumisen.

74 Neljänneksi merkitystä on myös sillä muun muassa toisen kysymyksen d kohdassa mainitulla seikalla, että pääasiassa kyseessä olevien kalojen ja kalan leikkuujätteiden käsittely ei ollut elintarvikehygieniaa koskevan unionin säännöstön mukaista siltä osin kuin kyseinen säännöstö koskee nimenomaan terveysvaaroja, joita elintarvikkeet voivat aiheuttaa.

75 Erityisesti asetuksen N:o 852/2004 1 artiklan 1 kohdasta, 2 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 3 artiklasta yhdessä luettuina ilmenee, että kyseisessä asetuksessa vahvistetaan elintarvikehygieniaa koskevat yleiset säännöt eli toimenpiteet ja edellytykset, jotka ovat tarpeen vaarojen hallitsemiseksi ja elintarvikkeen ihmisravinnoksi soveltuvuuden varmistamiseksi aiotun käyttötarkoituksen perusteella ja joita elintarvikealan toimijoiden on noudatettava vastuullaan olevien elintarvikkeiden tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa. Lisäksi kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdasta ja useista liitteiden säännöksistä ilmenee, että asetus koskee muun muassa suojelua elintarvikkeiden saastumiselta eli vaaran olemassaololta tai syntymiseltä.

76 Lisäksi asetuksen N:o 853/2004 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että siinä vahvistetaan elintarvikealan toimijoille eläinperäisiä elintarvikkeita koskevat erityissäännöt, jotka täydentävät asetuksessa N:o 852/2004 vahvistettuja sääntöjä ja joita sovelletaan jalostettuihin tai

jalostamattomiin eläinperäisiin tuotteisiin. Asetuksen N:o 853/2004 3 artiklan 1 kohdan mukaan elintarvikealan toimijoiden on noudatettava muun muassa kyseisen asetuksen liitteessä III olevia vastaavia säännöksiä.

77 Kyseisessä liitteessä III oleva VIII jakso, jonka otsikko on ”Kalastustuotteet”, sisältää muun muassa aluksia koskevia vaatimuksia, kyseisten tuotteiden purkamisen aikana ja sen jälkeen noudatettavia vaatimuksia, kyseisiä tuotteita käsitteleviä laitoksia, myös aluksia, koskevia vaatimuksia, samoihin tuotteisiin sovellettavia terveysvaatimuksia ja niiden varastointia koskevia vaatimuksia. Kyseiseen VIII jaksoon sisältyy myös useita kalastustuotteiden lämpötilaa koskevia vaatimuksia, kuten I luvun I kohdan B alakohdan 1 ja 3 alakohdan, II luvun 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan, VII luvun 1 kohdan ja VIII luvun 1 kohdan a alakohdan vaatimukset, joilla pyritään muun muassa varmistamaan, että tuoreet kalastustuotteet ja sulatetut jalostamattomat kalastustuotteet pidetään varastoinnin ja kuljetuksen aikana, myös lastin purkamisen ja maihinsiirron yhteydessä, lähellä sulavan jään lämpötilaa.

78 Lisäksi asetuksen N:o 853/2004 liitteessä III olevan VIII jakson V luvun C kohdassa kielletään sellaisten tuotteiden markkinoille saattaminen, jotka ylittävät asetuksessa N:o 2074/2005 säädetyt TVB-N-pitoisuuden rajat.

79 Näin ollen on katsottava, että elintarvikehygieniaa koskevan unionin säännöstön noudattamatta jättämisellä voi olla vaikutusta siihen, aiheuttaako tuote muun muassa mahdollisen saastumisen tai tuotteen hajoamistilan vuoksi riskin ihmisten terveydelle ja onko se näin ollen ihmisravinnoksi soveltumaton.

80 Siltä osin kuin on viidenneksi kyse pääasiassa kyseessä olevien saaliiden ostosopimusten kaltaisten kaupallisten asiakirjojen, jotka on mainittu toisen kysymyksen e kohdassa ja joissa todetaan, että nämä saaliit oli tarkoitettu rehun teolliseen tuotantoon eikä ihmisravinnoksi, merkityksellisyydestä on todettava, että tällaiset asiakirjat voivat olla pääasiassa kyseessä olevien tuotteiden objektiivisesti todettavia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia koskevia merkityksellisiä seikkoja, jotka on otettava huomioon tuotteiden luokittelemiseksi yhdistetyn nimikkeistön asianmukaiseen nimikkeeseen (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, 57 kohta).

81 Siltä osin kuin on kuudenneksi kyse siitä seikasta, että pääasiassa kyseessä olevat kalan leikkuujätteet on tuotu unioniin 3 ryhmään kuuluvina eläimistä saatavina sivutuotteina asetuksen N:o 1069/2009 3 artiklan 1 alakohdan, 7 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan a alakohdan – johon toisen kysymyksen d kohdan vi alakohdassa viitataan – mukaisesti, on muistutettava, että tähän luokkaan kuuluvat ainekset, joiden unionin lainsäätäjä on katsonut olevan vähäriskisiä ihmisten ja eläinten terveydelle, erityisesti teurastettujen eläinten ruhot ja osat, jotka ovat ihmisravinnoksi soveltuvia mutta joita ei ole kaupallisista syistä tarkoitettu ihmisravinnoksi (ks. vastaavasti tuomio 2.9.2021, Toropet, C-836/19, EU:C:2021:668, 41 ja 47 kohta).

82 Se seikka, että kyseinen kalan leikkuujäte kuuluu mainittuun ryhmään – jos tämä vahvistetaan, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, joka yksin on toimivaltainen arvioimaan käsiteltävän asian tosiseikkoja, on tehtävä – on siis omiaan osoittamaan, että kyseiset tuotteet eivät kuntonsa vuoksi sovellu ihmisravinnoksi yhdistetyn nimikkeistön toisen osan I jakson 3 ryhmän 1 huomautuksen c alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ja se on myös otettava huomioon luokiteltaessa kyseisiä tuotteita yhdistetyn nimikkeistön asianmukaiseen nimikkeeseen.

83 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kaikkien edellä esitettyjen pääasiassa kyseessä olevien tavaroiden objektiivisesti todettavia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia koskevien seikkojen perusteella arvioitava, onko näiden tavaroiden katsottava olevan ihmisravinnoksi soveltumattomia siten, että yhdistetyn nimikkeistön toisen osan I jakson 3 ryhmän 1 huomautuksen c alakohdan mukaan ne eivät kuulu kyseiseen 3 ryhmään ja että ne on näin ollen luokiteltava nimikkeeseen 0511, jonka otsikko on ”Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet”.

84 Kaiken edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että

– kokonaiset kalat, joita on säilytetty pyyntialuksilla pitkään lisäämällä niihin etikkahappoa tai muuta happoa, vaihtelevassa lämpötilassa, joka voi ylittää elintarvikehygieniaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädetyt rajat, ja joiden TVB-N-pitoisuudet vaihtelevat siten, että osa niistä ylittää tietyt kyseisessä lainsäädännössä säädetyt rajat, ja jotka on varastoitu irtotavarana ja joita ei ole käsitelty kyseiseen säännöstöön perustuvien sääntöjen mukaisesti ja joiden mukana olevat kaupalliset asiakirjat osoittavat, että ne on pyydetty ja myyty rehuntuotantoa varten, ja

– kalan leikkuujätteet, joita ei ole käsitelty samaan säännöstöön perustuvien sääntöjen mukaisesti ja joiden mukana seuraavat kaupalliset asiakirjat osoittavat, että ne ovat ihmisravinnoksi soveltuvia eläinten sivutuotteita mutta niitä ei kaupallisista syistä ole tarkoitettu ihmisravinnoksi ja että ne on tuotettu ja myyty rehuntuotantoa varten

kuuluvat nimikkeeseen 0511, jonka otsikko on ”Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet”.

Oikeudenkäyntikulut

85 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tariffi- ja tilastoluokituksesta sekä yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin, liitteessä I olevaa yhdistettyä nimikkeistöä

on tulkittava siten, että

– **kokonaiset kalat, joita on säilytetty pyyntialuksilla pitkään lisäämällä niihin etikkahappoa tai muuta happoa, vaihtelevassa lämpötilassa, joka voi ylittää elintarvikehygieniaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädetyt rajat, ja joiden emäksisen haihtuvan kokonaistypen pitoisuudet vaihtelevat siten, että osa niistä ylittää tietyt kyseisessä lainsäädännössä säädetyt rajat, ja jotka on varastoitu irtotavarana ja joita ei ole käsitelty**

kyseiseen säännöstöön perustuvien sääntöjen mukaisesti ja joiden mukana olevat kaupalliset asiakirjat osoittavat, että ne on pyydetty ja myyty rehuntuotantoa varten, ja

– **kalan leikkuujätteet, joita ei ole käsitelty samaan säännöstöön perustuvien sääntöjen mukaisesti ja joiden mukana seuraavat kaupalliset asiakirjat osoittavat, että ne ovat ihmisravinnoksi soveltuvia eläinten sivutuotteita mutta niitä ei kaupallisista syistä ole tarkoitettu ihmisravinnoksi ja että ne on tuotettu ja myyty rehuntuotantoa varten**

kuuluvat nimikkeeseen 0511, jonka otsikko on ”Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet”.

Allekirjoitukset